

315

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

DUBEN 2019

DUBEN 2019			
1	po	4. postní týden (sv. František z Pauly)	
2	út	4. postní týden	
3	st	4. postní týden	
4	čt	4. postní týden (sv. Izidor)	
5	pá	4. postní týden (sv. Vincenc Ferrerský)	první pátek
6	so	4. postní týden	
7	ne	V. NEDELE POSTNÍ	
8	po	5. postní týden	
9	út	5. postní týden	
10	st	5. postní týden	
11	čt	5. postní týden (sv. Stanislav)	
12	pá	5. postní týden	
13	so	5. postní týden (sv. Martin I.)	
14	ne	KVĚTNÁ NEDELE	
15	po	Svatý týden	
16	út	Svatý týden	
17	st	Svatý týden	
18	čt	Zelený čtvrtek – památka Poslední večeře Páně	
19	pá	Velký pátek – památka Utrpení a smrti Páně	DEN POSTU
20	so	Bílá sobota	
21	ne	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ - BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ	SLAVNOST
22	po	pondělí velikonočního oktávu	
23	út	úterý velikonočního oktávu	
24	st	středa velikonočního oktávu	
25	čt	čtvrtek velikonočního oktávu	
26	pá	pátek velikonočního oktávu	
27	so	sobota velikonočního oktávu	
28	ne	II. NEDELE VELIKONOČNÍ (Neděle Božího milosrdenství)	
29	po	sv. Kateřiny Sienské, panny a Učitelky Církve	svátek
30	út	2. velikonoční týden (sv. Zikmund, sv. Pius V.)	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je jejím účastníkům pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz

První strana obálky: Vítězný kříž - Gdaňsk, Polsko.

Drazí farníci a milí čtenáři,

když vstupujeme do tohoto měsíce, máme již za sebou polovinu doby postní. Skrze různá média slyšíme o mnoha bolestivých skutečnostech, které snáší mnoho našich bratří a sester na celém světě. Ať již jsou způsobeny vnějšími okolnostmi jako jsou přírodní katastrofy nebo přímo přičiněním člověka jako jsou války, hladomor, nemoci, extrémní chudoba atd., jež jsou určitým zlem, se kterým se potýkáme. Vidíme, že „moc zla“ se nevyhýbá ani Církvi a jejím údům na všech úrovních. Tato záležitost je to bolestnější, protože se dotýká i Božích služebníků,

kteří sami by měli být nejlepším příkladem a vzorem Božího člověka. Není mým cílem rozebírat příčiny a následky všech těchto bolestných událostí a zároveň je i nevystavovat na pranýř kvůli tomu, že velká většina těch, kteří v Církvi slouží, jsou věrní a dělají vše s nejlepšími úmysly a s čistým svědomím. Na to se často ve všech různých diskuzích zapomíná. Přesto se vrátím k těmto „ranám“ Církve, které ve své knize (*Delle cinque piaghe della santa Chiesa – O pěti ranách svaté Církve*) popsal známý italský teolog Antonio Rosmini již v r. 1849. Zahrnuje příčiny bolestí Církve, které prožíváme i my dnes o více než 150 let později. Neměli bychom být pouze v postoji odsuzování a kritiky, ale měli bychom se každý sám osobně zamyslet, jak konkrétně pomáhá a podporuje společenství Církve. Nejde o přehlížení hříchu a zla, ale o uvědomění si a přiznání, že každý z nás, má možná trochu podíl na těchto ranách, protože jsme nevnímali Církev jako naši Matku, ale pouze jako externí útvar, do kterého nějak patřím. Jak se modlím za Církev tzn. za Sv. Otce, biskupy, kněze, bohoslovce, za nová kněžská a duchovní povolání, za obrácení hříšníků a tím i za nové katechumeny potažmo nové katolické křesťany? Uvědomuji si, že mně nemůže být jedno, jestli se společenství Církve rozvíjí a předává život dalším „mrtvým“ údům, anebo stagnuje a odumírá? Jestliže věříme a vyznáváme, že Církev je naší Matkou, pak je třeba se zamyslet, jestli se k ní chováme se stejnou láskou jako k naší pozemské, rodné matce anebo je pro nás pouhým formálním útvarem? Zde se dostáváme k tématu konkrétního soužití s Církví ve farním společenství, i ke konkrétní podobě mého každodenního křesťanského života. Jak já osobně usiluji o to, aby se v mém okolí mohli lidé potkat s blízkostí Boží, s Pánem Ježíšem, a jak se jim snažím přiblížit život z víry? Jak důsledně žiji svoji víru podle evangelia, Desatera a učení Církve? Pařížský biskup Wilhem von Auvergne (1180 – 1249), označil v jednom svém teologickém pojednání Církev jako „casta meretrix“ tedy jako neposkvrněnou nevěstku. Toto přirovnání přijal o mnoho století později velice slavný a významný teolog Hans Urs v. Balthasar, který rozvíjí a podtrhuje vnímání Církve jako neposkvrněné a nedotčené hříchem podle vzoru Panny Marie, protože je utvořena Bohem pro spásu celého lidstva. Zároveň ale jasně upozorňuje na její slabost a hříšnost, která se projevuje a ukazuje na jejích údech, tedy na nás věřících, tím, že nežijeme z její Boží podstaty, ale pouze podle své pozemské vůle, která se s Božím životem často rozchází. A zde je jádro veškerých nejenom současných problémů, ale i všeho morálního zla. Proč to vše zmiňuji? V druhé polovině tohoto měsíce budeme slavit největší svátky celého liturgického roku velikonoce, Zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista. On zcela přemohl a navždy zničil moc zla, ďábla, a proto i my máme v něm a skrze něho naději na konečné definitivní vítězství i při všech našich osobních pádech a selháních a stejně tak i celé společenství Církve. Ve světle jeho vítězství získáváme nový pokoj a radost, které plynou z jistoty, že „Bůh dopouští ale neopouští“. Velikonoce jsou závdavkem věčnosti a největším radostným poselstvím, které vůbec kdy člověk mohl přijmout, protože přes všechnu zlobu a dokonce i smrt je nám dána naděje na život, který již nikdy nepomine a ve kterém nám nebude nikdy nic scházet a kde již nebude žádný hřích ani nedokonalost. To je lidsky viděno absolutní utopie, ale ve víře je to realita, pro níž jako jedinou se vyplatí žít a obětovat všechno tedy i svůj život.

Radost ze vzkříšení našeho Pána a požehnané svátky velikonoční vám přeje

P. Vil

Výstav Nejsvětější svátosti

čtvrtek 4. dubna po mši sv. do 20:00 – sv. Prokop,
úterý 30. dubna od 17:30 – sv. Anna

Pobožnosti Křížové cesty

pátek 5., 12. dubna v 17.15 a pátek 19. dubna v 15:00
v kostele sv. Prokopa

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 7. dubna (všechny kostely)

Setkání ministrantů

neděle 7. dubna v 17:30 ve Farním centru

Úklid kostelů

sobota 13. dubna po mši sv. v 8.00 – sv. Prokop

Předvelikonoční možnost svátosti smíření

úterý 16. dubna po mši sv. (17:00!) – sv. Prokop

Adorace v Getsemanské zahradě

rozpis adorací v Getsemanské zahradě a u Božího
hrobu je na zadní lavici v kostele sv. Prokopa.

Prosíme o zapsání na jednotlivé časy:

Zelený čtvrtek – od 19:15 po mši sv. do 22:00

Velký pátek – od 12:00 do 22:00 vyjma Křížové cesty
(15:00 – 16:00) a obřadů Velkého pátku (18:00 – 19:15)

Bílá sobota – od 9:30 do 20.00

**Pěší pouť na mariánské poutní místo
Ročov u Loun**

sobota 27. dubna - místo a čas odjezdu budou
upřesněny - více informací na str. 9

**Autobusová pouť do klášterů
Teplá a Plasy**

sobota 25. května - čas odjezdu od kostela
sv. Prokopa bude upřesněn

Milí farníci,

po úspěšném dokončení zkoušek zimního semestru, jsme společně se dvěma spolu-bratry vyrazili na výlet a navštívili jsme několik a míst jižní Itálie. Nejvíce mě oslovilo město Matera. Již první osídlení je zde datováno do období 9000 let př. Kr. Bralo, na kterém se město nachází, je ohraničeno ze třech stran hlubokým kaňonem. Z východní strany je otevřeno směrem k Apuglii, tedy regionu kterým je nazýván pomyslný podpatek italské boty. Město bylo důležitou obchodní křižovatkou mezi Blízkým východem a Itálií, potažmo celým západem. V období od 7. st. se zde intenzivně usazovali pronásledovaní mniši z východu. Ve droblivém terénu si vytvářeli vlastní jeskyně, tzv. erema - místa samoty a modlitby. Z této doby je zachováno několik jeskyních komplexů, dokonce jeskynních kostelů, ve kterých na vás dýchne krása raně středověkých maleb. Místo tak prosté, bez jakéhokoli zázemí, se stalo místem hluboké modlitby a velkých obětí. Matera je díky své kulturní hodnotě vyhlášena za kulturní město roku 2019. Je spojena také s určitou ostudou Itálie sedesátých letech 20 st., protože ještě velká část populace v tomto období žila v jeskyních přibytích o rozloze cca 80 metrů čtverečních. Společně s rodinou zde přebýval také osel, ovce a slepice. Teď je to jedno z nejnavštěvovanějších měst Itálie vůbec.

Ještě několik dnů budeme prožívat postní období. Připravujeme se na největší svátky života víry. Možná, že stejně jako město Matera ukrýváme ve svém nitru nejrůznější jeskyně své duše, ve kterých je často kus tmy, který ani nechceme vystavit Božímu světlu. Stejně tak se v nás samotných nachází krása malby našich dobrých vlastností a darů, které jsme od Hospodina dostali. Prosme Jej, abychom se uměli v těch podmínkách, ve kterých žijeme vždy modlit. Aby nám svým vzkříšením otevřel hroby našich strachů a dodal nám naději a odvahu. Aby osvětlil naše tmavá místa a ještě více okrášlil a dal vyniknout dobru, které se nachází v každém z nás.

Požehnaný zbytek půstu a požehnané Velikonoce přeje

Fluct mironlaw

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY	FARNÍ KOSTEL SV. PROKOPA	FILIÁLNÍ KOSTEL SV. ANNY	FILIÁLNÍ KOSTEL SV. ROCHA
neděle 14. dubna KVĚTNÁ NEDĚLE	9:30 mše sv. svěcení ratolestí	8:00 mše sv. svěcení ratolestí	11:00 17:00 mše sv. svěcení ratolestí
čtvrtek 18. dubna ZELENÝ ČTVRTEK	18:00 mše sv. 19:30 - 22:00 adorace v Getseman- ské zahradě	17:00 mše sv.	
pátek 19. dubna VELKÝ PÁTEK	12:00 adorace v Getseman- ské zahradě 15:00 křížová cesta 18:00 velkopáteční obřady 19:30 - 22:00 adorace u Božího hrobu	17:00 velkopáteční obřady	
sobota 20. dubna BÍLÁ SOBOTA VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	9:00 ranní chvály 9:20 - 19:45 adorace u Božího hrobu 20:00 velikonoční vigilie křest dospělých	19:00 velikonoční vigilie	
NEDĚLE 21. dubna SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	9:30 mše sv. žehnání pokrmů	8:00 mše sv. žehnání pokrmů	11:00 17:00 mše sv. žehnání pokrmů
pondělí 22. dubna VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	9:30 mše sv.	8:00 mše sv.	11:00 mše sv.

VÝZNAM SYMBOLŮ NA VELIKONOČNÍ SVÍCI

Na velikonoční svíci je umístěno **znamení kříže** – symbolu Kristova vítězství nad smrtí.

Na konci ramen a uprostřed kříže je vetknuto **5 kadidlových zrn**, symbolizujících pět oslavených ran Kristových.

Na obou koncích svislého břevna kříže jsou řecká písmena **alfa** a **omega**, která jako první a poslední znaky řecké abecedy znázorňují, že Kristus je počátkem a koncem všeho.

Prostor kříže je doplněn **aktuálním letopočtem**.

HLAS PЕТROVA NÁSTUPCE PAPEŽ PAVEL VI. ENCYKLIKA POPULORUM PROGRESSIO

Výňatek z encykliky o sociálních otázkách pokroku národů (1967):

Rozvoj národů sleduje Církev pozorně, především těch, které se chtějí vymanit z hladu, bídy, endemických nemocí, nevzdělanosti, které hledají bohatší účast na vymoženostech civilizace a dožadují se, aby jejich nadání došlo v civilizačním procesu většího ocenění; národů, které vytrvale usilují o svůj všestranný rozvoj. Po skončení Druhého vatikánského sněmu Církev ještě jasněji a hlouběji posoudila a zvážila, co je v této věci požadavkem evangelia Ježíše Krista, a došla k závěru, že jí přísluší dát se ještě více do služeb lidí, aby závažnost tohoto problému nejen chápali v celé jeho šíři, ale také aby došli k přesvědčení, že v tomto rozhodujícím okamžiku dějin je naléhavě nutná solidární akce všech.

V dnešní době lidé touží po tom, aby měli lépe zabezpečenou obživu, zdravotní péči, stálé zaměstnání; aby byli bezpečni před každým útlakem, svobodni od všeho zruďného, co narušuje lidskou důstojnost, a mohli se lépe realizovat; aby byli vzdělanější: tj., aby mohli více pracovat, učit se, vlastnit a aby tak stoupala jejich hodnota; a zatím vidíme, že velká jejich část žije v podmínkách, které jim v jejich spravedlivých požadavcích přinášejí frustraci. A dále: národy, které nedávno dosáhly sebeurčení, samostatnosti, si logicky přejí, aby k dosažené politické svobodě přistupoval také sociální a hospodářský pokrok, důstojný člověka a samostatný, aby se jejich občané rozvíjeli, jak se na lidi sluší, a aby také ve společenství národů zaujali místo, jaké jim patří.

Sociální konflikty v současnosti nabyly světových rozměrů. Neklid, který se zmocnil chudých tříd v zemích, které se industrializují, se rozšířil nyní i do zemí s hospodářstvím téměř výhradně agrárním:

zemědělské obyvatelstvo si také uvědomuje svou nezaslouženou bídu. K tomu ještě přistupuje pohoršení, že existují křiklavé rozdíly nejen ve vlastnictví majetku, ale ještě více ve vykonávání moci. V některých zemích si hrstka vyvolených žije v přepychu, kdežto chudí, rozptýlení po venkově "úplně postrádají jakoukoli možnost osobní iniciativy a odpovědnosti a žijí často v životních a pracovních podmínkách nedůstojných člověka".

K tomu je třeba přidat střetání tradičních civilizací s tou, která se v poslední době prosazuje v průmyslovém světě; struktury, které se nepřizpůsobí novým podmínkám, téměř zanikají. A tak zatímco starší lidé se domnívají, že život jednotlivců i rodin se má držet v často úzkém rámci tradičních mravů a mají za to, že se od nich dnes nemá ustupovat, mladší se od těchto mravů distancují a pokládají je za zbytečnou překážku kýženého vývoje k novým společenským vztahům.

V tomto zmatku se někteří lidé dávají strhnout velikými, ale klamnými sliby těch, kteří se stavějí na odiv jako další mesiášové. Kdo nevidí nebezpečí, která odtud plynou: násilné akce lidu, povstání, upadnutí do totalitních ideologií? To jsou různé stránky problému a soudíme, že před jeho závažností nemůže nikdo utéci.

Pravý humanismus je pouze ten, který je zaměřen ke svrchovanému Bohu a uznává povolání, kterého se člověku dostalo a které dává lidskému životu pravý ráz.

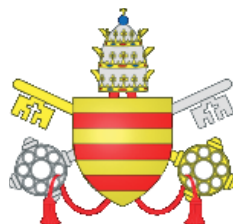
Radio Vaticana

Seznam papežů, jak je uznává Církev, obsahuje zatím 266 jmen. Pokud by tato stránka Prokopských listů obsahovala vždy jen jednoho papeže, ke konci celé galerie bychom dospěli zhruba v polovině roku 2033. Proto budou od tohoto čísla uvedeni vždy dva papežové, což umožní postroupit do současnosti cca o 7 let dříve. Budou vždy uvedeny jen základní skutečnosti, podrobnosti lze získat z internetových stránek nebo z knihy Charlese Coulomba Náměstkové Kristovi - české vydání 2004.

195. KLEMENT V.

5. červen 1305 - 20. duben 1314
* 1264 Francie, vl. jm. Bertrand de Got

Po studiích se stal arcibiskupem v Bordeaux, po zvolení do úřadu římského biskupa se však obával neklidných poměrů v Římě (nevraživost mezi šlechtickými rody, konflikty mezi aristokracií a lidem), přemístoval se po Francii, až se usadil v Avignonu.

Klement V. svolal do Vienny (Francie) 15. všeobecný koncil, který za jeho osobní účasti projednával ve třech sezeních od 16. 10. 1311 do 6. 5. 1312 zrušení a konfiskaci majetku řádu templářů. Řádu vytýkal francouzský král Filip IV. těžká provinění. Předmětem jednání byl také spor o františkánský ideál chudoby, znovudobytí Svaté země křížovou výpravou a zdůraznění učení Círky o svátosti křtu. Se zástupci všech národů Západu to byl koncil "na rozhraní dvou světů", na přechodu z vrcholného do pozdního středověku.

196. JAN XXII.

2. srpen 1316 - 4. prosinec 1334
* 1249 Francie, vl. jm. Jacques d' Euse

Po studiích vyučoval kanonické právo, později se stal biskupem avignonské diecéze a kardinálem.

Po smrti francouzského papeže Klementa V. v roce 1314 nastalo dvouleté období vakance. Italští kardinálové prosazovali volbu papeže, který by se vrátil zpět do Říma, francouzští kardinálové chtěli pro změnu toho, který by v Avignonu zůstal. Francouzský král ale nakonec všechny italské kardinály lstí vylákal do Lyonu, zde je na 40 dní uvěznil a vynutil si zvolení kardinála Jacquese d'Euse za papeže Jana XXII. Tomu bylo v době zvolení 72 let. Většina kardinálů mu dala svůj hlas a počítala s tím, že nový papež stejně brzy zemře. Ale Jan XXII. zastával svůj úřad 18 let.

Papež Jan XXII. se velmi dobře vyznal v otázkách finančnictví a uspořádal základní druhy beneficí a provizí, z čehož vznikly první Statuta úřadu Rota, papežského soudního dvora, který za patřičné finanční obnosy rozhodoval, kdo v soudních procesech zvítězil a kdo prohrál. Bohaté zisky pak papeži sloužily mimo jiné i k tomu, aby vystavěl reprezentativní rezidenci v Avignonu a tím stvrdil právo papeže sídlit ve Francii.

Rigorózní odnož františkánů prosazovala radikální názor, že při následování Krista by měla Církev být zcela nemajetná. Duchovní se měli věnovat spirituálním cvičením a zcela pohroužení v duchovním světě a žít v hmotné chudobě. Je zcela jasné, že pro Jana XXII. bylo při jeho povaze a životních názorech nemožné, aby podobné názory toleroval. Mezi papežem-finančníkem a radikálním křídlem františkánů vzniklo silné a vzájemné nepřátelství. Názor františkánů, že Kristus a apoštolové nevlastnili žádný majetek, papež odsoudil jako herezi.

LITURGICKÉ OBŘADY SVATÉHO TÝDNE

KVĚTNÁ NEDĚLE

Původ názvu: z latinského *Dominica in palmis* - *Palmová neděle* (doslava neděle „v palmách“) - dle evangelní zprávy o palmových ratolestech, kterými vítali lidé Krista při vjezdu do Jeruzaléma. V našich podmínkách je zvykem svítit „kočičky“ nebo jiné ratolesti a název této neděle je analogicky odvozen od latinského názvu (neděle „v květech“).

V liturgii této neděle se spojuje památka slavného Kristova vjezdu do Jeruzaléma s památkou jeho utrpení - průvod s ratolestmi v úvodních obřadech mše sv. a čtení zprávy o utrpení a smrti Kristově v evangelních pašijích. V západní (latinské) církvi jsou průvody s ratolestmi dosvědčeny už koncem 8. století.

ZELENÝ ČTVRTEK

Zelený čtvrtek (latinsky *Feria quinta Hebdomadae sanctae*) je podle křesťanské tradice pátý den Svatého týdne (počítáno od Květné neděle včetně) a předvečer velikonočního tridua. Český název Zelený čtvrtek vznikl nejspíše přesmyčkou původního německého názvu *Greindonnerstag* (lkavý čtvrtek) na *Gründonnerstag* (Zelený čtvrtek). Na Zeleném čtvrtku není nic „zeleného“...

Mše sv. na památku Večeře Páně se slaví na Zelený čtvrtek večer. Připomíná se při ní poslední večeře, kdy Ježíš ustanovil eucharistii. Její součástí může být i obřad umývání nohou na památku tohoto Kristova úkonu. Podle místních zvyků během mše sv. přestávají zvonit zvony a hrát varhany až do Vzkříšení Páně.

VELKÝ PÁTEK

Velký pátek je dnem, kdy si věřící připomínají Kristovu oběť na kříži. Na Velký pátek se neslaví mše svatá, nýbrž bohoslužba na památku Umučení Páně, která má tři úseky: 1. bohoslužbu slova, 2. uctívání sv. kříže, 3. přijímání.

Při bohoslužbě slova se čtou 2 biblická čtení a evangelní zpráva o utrpení Páně - pašije. Obřad uctívání kříže se koná se buď s křížem zahaleným (který se postupně odhaluje u oltáře) nebo s nezahaleným (s nímž se kněz nebo příslušující zastaví na třech místech v kostele za doprovodného zpěvu). Toto odhalení nebo vyzdvížení kříže znázorňuje ukřižování a liturgicky zpřítomňuje jeho smrt.

BÍLÁ SOBOTA

Svůj název den získal zřejmě od bílého roucha neofytů, kteří se po celý den intenzivně připravovali na křest o velikonoční vigílii (ta ovšem k Bílé sobotě v pojetí starokřesťanské ani dnešní liturgie nepatří). Název může také pocházet z lidových zvyků velkého úklidu a bílení, konaných tento den před nedělí Zmrtvýchvstání. Bílá sobota je skutečný aliturgický den: neslouží se ani mše, ani jiná liturgie. Je to den smutku, kdy Církev bdí na modlitbách u Kristova hrobu a rozjímá o jeho umučení a smrti.

VELIKONOČNÍ VIGILIE

Velikonoční neděle je ohniskem, v němž se spojuje postní doba a liturgie Velkého pátku se svatým padesátidenním velikonočním doby, v níž se nepřetržitě slaví vzkříšení Páně. Proto je velikonoční neděle jako v prvních staletích opět posledním dnem třídenní a současně prvním dnem velikonoční doby. Liturgicky se slaví Neděle zmrtvýchvstání Páně vigílií a mší ve dne.

Vigilie Slavnosti Zmrtvýchvstání začíná v sobotu večer svěcením ohně a velikonoční svíce, zpěvem slavnostního chvalozpěvu *Exsultet*; pokračuje čtením z Písma sv. (7) a slavnostním hymnem *Gloria in excelsis Deo*. Po vstupní modlitbě se čte jedno novozákonné čtení a evangelium. Po evangeliu následuje obnova křesťanských slibů s litaniami ke všem svatým. Pak následuje bohoslužba oběti dle mešního řádu.

Farní pěší pouť do Ročova

termín: sobota 27. 4. 2019

Přesný čas a místo odjezdu budou upřesněny v ohláškách i na webových stránkách farnosti.

Návrat do Prahy kolem 18:30.

Je nutné se přihlásit do 16. 4. na webových stránkách farnosti nebo u P. Víta Uhra.

Cena: jízdenka + vlastní svačina

Milí farníci a přátelé,

další, nyní již tradiční pěší pouť, podnikneme na konci dubna. Tentokrát půjdeme na mariánské poutní místo Ročov u Loun. Klášter, jehož budovy kostela a konventu jsou dominantou celého údolí, založil v r. 1373 Albrecht z Kolovrat pro řád Augustiniánů poustevníků s písemným schválením císaře Karla IV. V kostele se uchovává gotická milostná soška tzv. Področovská Panna Maria. Poutní slavnost se slaví 15. srpna.

Pojedeme vlakem z Prahy do Řevničova a odtud půjdeme lesními stezkami až do Ročova. Cesta z vlaku do cíle by měla trvat i s přestávkami přibližně 4,5 hodiny. V Ročově bude mše sv. s krátkou mariánskou pobožností a po krátké prohlídce a odpočinku bych zajistil odvoz auty do Rakovníka odkud bychom následně jeli nazpátek vlakem do Prahy. zapracovat. Ať píle a chuť to dokázat jim vydrží a Pán Bůh jistě vyslyší modlitby všech, aby se dílo zdařilo.

Prezentaci jsme od organizátorů dostali a příležitostně ji při nějaké farní akci promítneme. Ujistili jsme děti, že na ně nezapomeneme, a že s pomocí se ještě připomeneme. Pozvali jsme je do Prahy, včetně pana Pecky a jeho rodiny. O společném setkání Vás budeme včas informovat, tak abyste se mohli tohoto setkání zúčastnit.

Srdečně všechny zve P. Vít Uher, farář

svatí měsíce dubna:

Sv. Kateřina Sienská, Učitelka Církve, spolupatronka Evropy

Narodila se 25. III. 1347 v Sieně ve střední Itálii. Už jako děvče vstoupila do III. řádu sv. Dominika. Zasloužila se o návrat papeže z Avignonu do Říma (1377), usmiřovala rozbroje a usilovala o obnovu náboženského života. Diktovala spisy vynikající zdravou naukou a duchovní vroucností. Zemřela 29. IV. 1380 v Římě. V roce 1461 byla prohlášena za svatou a 4. X. 1970 za Učitelku Církve. 1. října 1999 ji papež Jan Pavel II. prohlásil spolupatronkou Evropy. Její svátek slaví Církev 29. dubna.

Hymnus k ranním chválám (z Denní modlitby Církve):

Slyš naše chvály nadšené
jež, Kateřino, dnes ti zní,
ty, Církve světlo vznešené,
čestnými skvíš se vavříny.

Velkými ctnostmi oplýváš,
životem obdivuhodným,
když cestou kříže pospicháš
s důsledným srdcem, pokorným.

Národům se jak hvězda skvíš,
ty hlasatelko pokoje,
čistější mravy přivádíš,
a usmiřuješ rozbroje.

Vedena Duchem milosti
promlouváš slova tajemná,
jež vlévají jas moudrosti,
z nichž proudí láska plamenná.

Dej, panno Pánu předrahá,
na prosby tvé se spolehnout,
at' i nám láska pomáhá
království Boží naleznout.

Buď sláva tobě, Ježíši,
zrozený z Panny nejčistší
i Otci, Duchu milosti
po všechny věky věčnosti.

Navracet moderním velkoměstům duši skrze živou vodu modlitby

Tyto myšlenky nemají jiný cíl, než vést nás všechny společně ke svatosti.

(z knihy *Života Mnišského bratrstva Jeruzalém*, Bratr Pierre-Marie Delfieux)

6. část, uspořádala Mgr. Tereza Pýchová

Modlitba

Bůh je hlouběji v tvém nitru než ty sám v sobě (sv. Augustin). Až projdeš zkouškou a jakoby ohněm a vkročíš úzkou bránou, kam nemůžeš s sebou nic vzít, vstup do hlubiny svého srdce, která obsahuje Toho, jehož nemůže obsáhnout ani celý vesmír.

Takto nalezeš v modlitbě pokoj, světlo, radost. Bude pramenem tvé lásky a silou tvého života. Abys měl světlo pro svůj rozum, modli se. Abys rozpoznal svou cestu, modli se. Abys dal své bytosti jednotu, modli se. Aby tvoje tvář zářila a tvé srdce se radovalo, modli se. Abys byl přivtělen ke Kristu, modli se. Už nežiješ ty, ale žije v tobě Kristus. Pozvolna jsi osvécován, omýván, očišťován, formován, potěšován, oživován.

Na cestě boje a této slávy se budeš muset naučit všem tajům modlitby.

Modli se jako chudý. Jsi křehký, nestálý, roztržitý, sám neschopný dosáhnout Boha a přijmout ho. Jsi hříšník před Bohem třikrát svatým. Přijmi svoji ubohost, vždyť víš, že Ježíš chválil modlitbu pokorného celníka. Modlitba ubohého vystupuje až k Božím uším.

Modli se jako dítě. Milovaní, už teď jste Boží děti. Nevejdeš do Božího království, nestaneš-li se malým dítětem. Osvoj si tedy zpěv dětských rtů, těch docela maličkých. Jako dítě Boží, vedené Božím Duchem, budeš mít účast na svaté svobodě Božích dětí.

Modli se v Duchu svatém. Modlitbou se staň učenívým vůči tomu, který ti zjeví celou pravdu a naplní tě všemi svými plody. Když Duch je tvůj život, ať tě také Duch, který se v tobě modlí, vede v tvém jednání.

Modli se s důvěrou. Tvá modlitba má větší moc nad Božím srdcem, než si myslíš. Vroucí modlitba spravedlivého je velmi mocná.

Modli se vytrvale. Plný radostné naděje a pevný ve zkoušce, vytrvale se modli. Ať tě modlitba udržuje stále v díkůčinění, a tvá vytrvalost, i kdyby dotěrná, bude vyslyšena. Pro tvé naléhání Bůh vstane a dá ti všechno, co potřebuješ.

Modli se odvážně. Nebudou totiž chybět překážky, počínaje ďáblem, zapřísáhlým nepřítelem tvé modlitby, který obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltit, až k množství lákadel zvenčí a k tvé vrozené lenosti. Vzpomeň si na slib proroka: „Odvahu, děti, modlete se k Bohu. On vás vytrhne z násilí a z ruky vašich nepřátel.“ Po námaze nalezeš pokoj.

Zdvojnásob modlitbu v důležitých chvílích, když musíš volit, když máš těžkosti, pokušení, zakoušíš vzájemné nepochopení. Tak to dělal Ježíš. Bdi tedy a modli se v každé době, abys měl sílu uniknout všemu, co má přijít, a aby ses mohl bezpečně obevit před Synem člověka.

Ježíšku můj zlatý
tam v nebeské říši,
kéž andílci tvoji
modlitbu mou slyší.

Dětská modlitba

Ať maminku chrání
a tatínka sílí
a vlast naši brání
tví andílci bílí.

Ať hodné máš děti
a pokoj zde svatý:
tu modlitbu splň mi,
Ježíšku můj zlatý!

Mše svatá

I část

Přípravné úkony

Příprava na mši sv. se koná v sakristii, kde pověřená osoba připraví vše, co je třeba ke konání Nejsvětější oběti: kalich, patena (obětní miska), purifikatorium (rouška pro čištění kalicha), pala (čtvercová pokrývka kalicha), korporál (plátěná podložka pod patenu a kalich na oltáři), konvičky s vínem a vodou, hostie určené k proměnění. Koná-li se při mši sv. před obětováním obětní průvod, připraví se konvičky a hostie na určené místo v prostoru kostela, jinak v blízkosti oltáře. Také se připraví příslušné knihy s liturgickými texty, založenými pro aktuální znění (misál, lekcionář, přímlyvy).

Oltář má být pokryt alespoň jedním bílým plátnem a na oltáři (nebo v jeho blízkosti) má být umístěn kříž a alespoň 2 svícny s hořícími svíčkami. Květinovou výzdobu lze umístit na oltář nebo mimo něj – mimo dobu adventní a dobu postní (výjimky jsou uvedeny v liturgickém kalendáři). Jiné předměty (kromě podstavce pro misál a příp. mikrofonu) by neměly být na oltář umísťovány.

Oltář má buď tvar obětního stolu, tzn. jej lze obcházet nebo je pevně přiřazen ke stěně. Dle současných liturgických předpisů lze obětovat Mši sv. na obou variantách oltáře. Tam, kde je však obětní stůl i původní „hlavní oltář“, nemá se u původního oltáře konat pravidelně žádná mše sv. – kromě mimořádných případů (např. „Tridentská“ mše sv.).

Bezprostředně před začátkem mše sv. by mělo být v sakristii ticho. Působí velmi nevhodně a rušivě, když se několik okamžiků před mši sv. ozývá ze sakristie hlasitý hovor nebo dokonce smích. Těsně před odchodem ze sakristie se kněz s ostatními mohou společně (obrácení ke kříži) pomodlit vhodnou modlitbu; někde se dodnes užívá tradiční formule s prosbou o požehnání (Benedicite – Deus benedicat). Ve stanovenou hodinu (pokud možno přesně) se vydá liturgický průvod ze sakristie k oltáři. Toto se oznamuje přítomným zvukem zvonku.

Příchod k oltáři

Příchod k oltáři se koná formou tzv. liturgického průvodu, kde kněz jde vždy jako poslední. Tento průvod může být buď jednoduchý, tzn. ze sakristie přímo do presbytáře (část kostela, určená přímo k bohoslužbě) nebo – zvl. při slavnějších příležitostech – se může konat slavnostnější formou, kdy je v čele průvodu nesen kříž a svíce a cesta průvodu je směřována přes celý kostel. Příchod k oltáři je doprovázen zpěvem buď vstupní antifony (antiphona ad introitum) z Misálu nebo jiným vhodným zpěvem. Pokud se nezpívá nic, přečte úvodem vstupní antifonu kněz nebo jeden z příslušujících. Při příchodu k oltáři celé shromáždění stojí – stejně tak po celou dobu úvodních obřadů.

Jako první liturgický úkon Nejsvětější oběti je prokázání úcty oltáři. Pokud je v presbytáři svatostánek s Nejsvětější svátostí, všichni před ním pokleknou na jedno koleno a teprve po tom kněz a příslušující pozdraví hlubokou úklonou oltářní kříž a potom kněz (popř. i jáhen) uctí oltář (symbol Krista) políbením. Dále je možno oltář okouřit kadidlem – znamením úcty a přímlyvných modliteb Církve.

Je-li v liturgickém průvodu nesen kříž a svíce, příslušující, kteří nesou kříž a svíce projevy úcty (pokleknutí, úklona) neprovádějí.

Sedes (sedadla pro kněze a příslušující) mají být umístěna dle prostorových dispozic kostela na dobře viditelném místě. Toto místo má ukazovat, že kněz celou mešní liturgii řídí. Pokud není na hlavním oltáři umístěn svatostánek s Nejsvětější svátostí, lze sedes umístit před tento oltář.

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846)

(pokračování 13. díl)

I v tomto díle budeme pokračovat v příběhu Melánie Calvatové, dívky, která byla v roce 1846 u zjevení Panny Marie Lasalettské. Patnáctileté Melánii a o čtyři roky mladšímu Maximovi se Panna Marie zjevila ve francouzských Alpách poblíž vesnice La Saletta, kde oba sloužili jako pasáčky.

Citacemi z knihy Děvečky Boží (1992) se dozvídáme více o tom, kdo byla Melánie Calvatová a jaké byly okolnosti mariánského zjevení.

Už uběhly dva či tři měsíce roku 1843. Přišla si pro mne jedna dobrá žena z osady Sainte-Luce, které mě má matka asi přislíbila. Tato dobrá a zbožná rodina sestávala z otce, matky a dvou dcer ve stáří něco přes dvacet let. Konala se pravidelně společná večerní modlitba.

Po několika dnes jsem začala vycházet s ovce; setkala jsem se s pasáčky, kteří šli také pást svoje stáda; nabídli mi, abych svoje ovce připojila k jejich; nechtěla jsem, protože moje ovce mě ještě neznaly a ani já jsem je ještě dostatečně neznala. Nelíbilo se jim, že jsem odmítla: pasáci i pasáčky mi řekli, že uvidí-li, jak mé stádo napadli vlci, nepřijdou a nepomohou mi je zahnat. Tito pasáčky se pak dali směrem s hory dolů a já jsem šla nahoru k jednomu lesu. Nepochybně byl tehdy ještě sníh, ale na četrných místech už bylo vidět trávu.

Po několika hodinách jsem zaslechla pískání, pak křik pláč a nářek, které ke mně přicházely zdola od hory, moje ovce přiběhly poděšené ke mně a těsně se semknuly. Rozhlížela jsem se na všechny strany, a tu jsem uviděla, jak přichází vlk s kořistí v tlamě, brzo další vlk, také s jednou malou ovečkou. K večeru jsem se dověděla, že toho dne vlci sebrali pět ovcí a zabili psa, který se s nimi rval o jednu kořist. Poplašené výkřiky bylo slyšet stále víc a víc; to už byli upozorněni lidé z osady a s bédováním přicházeli na pomoc k pasáčkům; mezi nimi byly i mé paní. Sestupovala jsem se svým stádem s hory docela pomalu. Hned jak mě spatřily, se mě už z dálky ptaly na počet mrtvých ovcí; a aniž čekaly na odpověď, kterou jsem jim ostatně s ohledem na velkou vzdálenost nemohla dát, hubovaly, že jsem nebyla bdělá a že jsem stále bez píšťalky k postrašení vlků atd. Hned, jak jsem byla u svých paní, tázaly se, kolik oveček sežrali vlci; odpověděla jsem, že o tom nic nevím, ale že si myslím, že nesebrali žádnou.

Načež začaly počítat mé ovce, ale s takovým spěchem, že se jim zdálo, že stále nějaká chybí. Konečně jsme došli domů, a jak tam potom ovečky jednu po druhé pouštěly do chléva, zjistilo se, že nechybí žádná. Necht' je Bůh žehmán vším a všemi na věky.

Přesto si mí paní nebyli do budoucna jisti: Řekli, že si mám zaopatřit píšťalku; mé paní poznamenaly, že mi píšťalky k ničemu nebude, protože i nepoužiji; ale můj pán na tom trval a řekl mi, abych si ji pořídila. V důvěře k svému nejmilejšímu Ježíši jsem slíbila, přestože jsem neměla ani haléř. Druhého dne jsem se držela poblíž vesnice, neboť jsem měla pást ovce jen dopoledne. Jak jsem sbírala květiny, našla jsem pod jednou rostlinkou minci, o níž mí patroni prohlásili, že je to deset centimů. Ponechali mi ji a já si hned dala zakoupit červenou dřevěnou píšťalku. Chodila jsem tedy do polí vždycky s píšťalkou v kapse. Jednou, když mě můj nejmilovanější, můj předobry Bratr přišel navštívit, ukázala jsem mu svou píšťalku, pak jsem mu řekla: „Pohleďte, dobrý Bratře, jak pískám, a hádejte, co moje píšťalka říká.“ Odpověděl mi: „Řekla: Lásko přijď!“ „Ach, uhodl jste! Hádejte, teď řekne něco těžkého,“ a já pískám...

Jednoho dne jsem šla pást krávy poněkud dále, když odpoledne se rozpoutala veliká bouře: blýskalo se nepřetržitě na všech stranách, lilo jako z konve; dala jsem se se svými kravami na cestu k vesnici; ráda bych byla pro mého drahého Ježíše učinila tolik milionů skutků chvály a lásky, kolik kapek deště padalo.

Zdroj:

Press, F. (1992). Děvečky Boží. Brno: Mariánské nakladatelství. uspořádala Mgr. Romana Plchová

Vykoupení

Vykoupení – to je vstup do Božího soukromí.

Kristus přišel, aby nám představil, jak vypadá Bůh, jaký je. Jaký je ten jeho intimní život, společenský život. Že se tam vlastně koná ta nejvyšší oběť – jedna osoba dává se té druhé. Dal nám pochopit, že Bůh nic „nemá“ – On nemá vůli, On je vůle. On nemá lásku, On je láska. On nemá Ducha, On je Duch. On nemá jméno, On je jméno.

Proto věřme, že toto všechno je v jednotě. To je ta trojice Božích osob. Do této intimity my máme vstupovat už teď hned. Vlastně jsme do ní už vstoupili na křtu a máme na to na všechno právo.

A mě proto mrzí, když někdo lítá po nějakých zjeveních a čeká, jestli se tam bude točit slunce nebo ty dětičky, jestli tam někoho uvidí, jestli se jim rozšíří očička,

že někoho viděly – zatímco jedna holandská profesorka říkala: člověče, kdybych já mohla věřit v Eucharistii, tak mě z toho kostela nikdo nedostane. A my z toho kostela utíkáme, jsme rádi, že už je po mši. Pán Ježíš má s námi smilování, on ví, jací jsme. To je ta krása Eucharistie – člověk jde k přijímání a přemýšlí o hloupostech – jak je kdo oblečený, jaký je ten kněz. . .

Ale Pánu Ježíši to nevadí. Víte, kdo má více ze svatého přijímání – Kristus nebo ten přijímající. Většinou odpovídáme ten přijímající, ale to je chyba, nejvíc z toho přijímání má Kristus.

www.simeon.cz - P. Jan Rybář

Mlčení

Vstup do tajemství mlčení.

Cílem tvého života není, abys mlčel, ale abys miloval své bratry, abys poznal sebe a hostil v sobě svého Boha. Potřebuješ se naučit naslouchat, vejít do svého nehlubšího nitra a povznést se nad sebe.

Mlčení tě zve k tomu všemu. Vyhledej je tedy s láskou a bedlivě. Avšak nedůvěřuj falešnému mlčení. Tvé mlčení nesmí být ani zamlklostí ani zachmuřeností. Nesmí to být vojenská drezura, šablona, upjatost nebo ospalost.

Pravé mlčení otvírá duši pokoji, adoraci, lásce.

Modli se tedy, aby sis vyprosil milost opravdového mlčení. Panna Maria zná jeho tajemství. Ona věrně uchovávala všechny své vzpomínky a přemítala o nich ve svém srdci. „Miluješ-li pravdu, buď milovníkem mlčení. Bude to slunce, které způsobí, že budeš osvícen v Bohu. Mlčení tě osvobodí od falešných poznatků a otevře tě pro samotného Boha.“

Bůh je tichý. Jeho všemohoucí Slovo přišlo z jeho pokojného ticha. V šepotu lehkého vánku se zjevilo jeho prorokovi. Tvé mlčení tě otevře pro naslouchání svrchovanému Slovu.

„Hmotné mlčení tě uvádí do mlčení duchovního a duchovní mlčení ti dává vystupovat tak vysoko, že budeš žít v Bohu. Ale přestaneš-li žít v mlčení, nebudeš rozmlouvat s Bohem“.

Takto tě mlčení vede k Bohu a Bůh tě uvádí do svého ticha: „Kdo plní Boží vůli, neustále slyší jeho vnitřní hlas.“

Ať tedy Pán vytvoří v tvé bytosti prostor očekávání a dá ti zaslechnout výzvu, která zaměří tvůj život k přijímání a uchovávaní Otcova Slova, jímž je jeho Syn, v pokoji Ducha. Okoušej toto božské Slovo, které se celé vyslovuje v tichu: v tichu Nejsvětější Trojice, jež je plností pozornosti, úcty, sdílení a lásky. Jenom nazírání na toto tajemství tě dovede k tomu, že budeš zase ty prožívat tajemství vnitřního mlčení, a celá tvá bytost se svým pokojným a silným mlčením bude zjevovat Boha.

V práci, na ulici, při svém osobním přecházení z místa na místo a ve veřejné dopravě, uprostřed městské vřavy si nes sebou tajemství vnitřního mlčení. Bůh žije v tobě, naslouchej mu. Mlčení je vzruchem pro tvou modlitbu v srdci města, je každý den pokojem pro tvou duši.

Mgr. Tereza Pýchová

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne, místnost A

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2018 - 2019 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZDŠ – úterý 15:45 (M. Provinská)
- 2. ročník ZŠ – úterý 16:45 (M. Provinská)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání – čtvrtek 15:30 (P. Vít Uher)
- 4. - 8. ročník ZŠ – středa 16:50 (Jakub Kroneisl)
- 9. ročník ZŠ + středoškoláci – neděle 18:30 příprava na biřmování (P. Vít Uher)

Další informace:

www.farnost-zizkov@efara.cz

MiladaProvinska@seznam.cz

kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

pondělí 19:00 - 20:15

Každoročně po velikonočních začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19:00 - 20:00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK prof. ThDr. Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu, aby se naši farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence

neděle, úterý, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti.

Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny (ne 7:25, út 17:30), ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

kostel sv. Prokopa:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

kostel sv. Anny:

poslední úterý v měsíci před mší sv. od 17:30

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu – nejlépe před Ježíšem přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér

říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chrámový farní sbor

pondělí 18:30 - 20:00

Na zkoušky chrámového sboru jsou srdečně zváni všichni, kdo mají chuť si přijít zapívat a svým zpěvem podpořit a zkrášlit průběh liturgie. Noví zpěváci a zpěvačky i hudebníci jsou vítáni v každé době. Kromě zdravého „zapráhnutí“ hlasivek by mělo jít také o odpočinek a odreagování se od různých úkolů, kterými jsou jinak vyplněné naše dny, v příjemném prostředí a srdečném společenství.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou středu od 19:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, pátek 17:30 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50, úterý 17:30 - 17:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům – po nezbytné přípravě – každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (*minimálně 3 měsíce předem*) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.). Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidé jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? – Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí. Je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za svoje blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

Pořad bohoslužeb

den	kostel	čas	poznámka
Neděle	sv. Anna	8:00	
	sv. Prokop	9:30	
	sv. Roch	11:00 17:00	
Pondělí	sv. Prokop	18:00	- v latinském jazyce, - 4x ročně v Tridentenském ritu u sv. Rocha.
Úterý	sv. Anna	18:00	
Středa	sv. Roch	6:00	Mimo červenec a srpen. V adventě roráty.
	sv. Prokop	18:00	
Čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
Pátek	sv. Prokop	18:00	Každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu.
Sobota	sv. Prokop	8:00	Každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů.

Případné změny jsou včas oznámeny.

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00.
sv. Anna: poslední úterý v měsíci od 17:30 – se svátostným požehnáním.

sv. Prokop: farní kostel – Sladkovského náměstí

sv. Roch: filiální kostel – Olšanské náměstí

sv. Anna: filiální kostel – ul. Tovačovského

Úřední hodiny v kanceláři

(Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15:00 - 17:00	výpomocný duchovní P. Ant. Ježek
Středa	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher
Čtvrtek	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher

Kontakty:

Farář: P. ThLic. Vít Uher ThD.

Mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 31. 3. 2019	
výše dluhu (úvěr):	3 355 497,86 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (únor 2019):	13 890 Kč
č. účtu farnosti: Sberbank: 4200172251 / 6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat.